

PASTIERSKY LIST

bratislavského arcibiskupa metropolitu
Mons. Stanislava Zvolenského

Z PRÍLEŽITOSTI 13. VÝROČIA USTANOVENIA BRATISLAVSKEJ ARCIDIECÉZY, ZAČIATKU PÔSTNEHO OBDOBIA 2021 A ZBIERKY NA BRATISLAVSKÚ ARCIDIECÉZNU CHARITU

Milí bratia a sestry v Bratislavskej arcidiecéze,

prihováram sa vám, lebo minulý týždeň v nedeľu, 14. februára, sme oslávili 13. výročie ustanovenia Bratislavskej arcidiecézy, nášho duchovného spoločenstva. V tomto období si osobitne uvedomujeme potrebu spoločenstva, ktoré nás môže posilniť. Pandémia a hygienické opatrenia nás obmedzujú v spoločenských kontaktoch. Preto je veľmi dôležité, aby sme dostupnými prostriedkami prežívali duchovné spoločenstvo.

Sme vďační, že teraz ako bratia a sestry v Kristovi vo všetkých farnostiach a vo všetkých duchovných spoločenstvách, so vzájomnou prajnosťou sme spojení v našej viere, nádeji a láske, ktorými sa obraciame k Pánu Bohu a aj k našim blíznym.

Dnešnou nedeľou vstupujeme do pôstneho obdobia a pripravujeme sa na slávenie veľkonočných sviatkov.

Obráťme teraz pozornosť na text svätého evanjelia, ktorý sme pred malou chvíľou počuli. Nachádzame v ňom jednoduché a hlboké posolstvo. Evanjelista svätý Marek to vyjadril slovami:

„Duch hnal Ježiša na púšť. Na púšti bol štyridsať dní a satan ho pokúšal. Bol medzi divou zverou a anjeli mu posluhovali.“

Ako tomu máme rozumieť?

Pán Ježiš bol na začiatku svojho verejného účinkovania. Najprv sa nechal pokrstiť svätým Jánom Krstiteľom v Jordáne, vyjadril spoluúčasť na potrebe kajúcnosti, ku ktorej vyzýval krstom v Jordáne svätý Ján Krstiteľ. A následne evanjelium hovorí, že Boží Duch ho viedol na púšť a na púšti bol vystavený pokúšaniam.

Keď Pán Ježiš odišiel na púšť, odišiel do samoty, aby prežíval vnútorné sústredenie, aby sa pripravil na verejnú činnosť, aby začal zápas o naplnenie poslania, ktoré mu bolo zverené. Slová o pokúšaní poukazujú na to, že Pán Ježiš zostúpil do nebezpečenstiev, ktoré ohrozujú človeka.

Podstatou každého pokúšenia je odsunutie Boha. Popri všetkom tom, čo sa v našom živote zdá byť naliehavé, pokúšenie spočíva v tom, že Boh sa javí ako druhoradý, ak nie dokonca zbytočný a rušiaci prvok. Pokúšením, ktoré nás ohrozuje v mnohorakých podobách, je snaha nastoliť vo svete alebo aspoň vo svojom prostredí poriadok vlastnými silami, bez Boha, počítať iba s vlastnými schopnosťami, uznávať za ozajstné iba pozemské a materiálne skutočnosti a Boha dávať bokom ako nejakú ilúziu.

Pán Ježiš na púšti zostúpil do nebezpečenstiev, ktoré ohrozujú človeka, lebo iba tak mohol byť padnutý človek pozdvihnutý: Podstatou Ježišovho poslania je to, že musel vstúpiť do drámy ľudského bytia, musel zostúpiť až na dno ľudského jestvovania, aby tým spôsobom a tam našiel „stratenú ovečku“, vzal ju na plecía a priviedol späť domov, ako to on sám obrazne vyjadril v jednom zo svojich podobenstiev (porov. Lk 15, 4-6).

Ježiš Kristus chcel zostúpiť do ľudského jestvovania v celom rozsahu a chcel objasniť celé dejiny ľudského jestvovania počnúc od prvého človeka Adama. K Ježišovmu poslaniu, k jeho solidarite s nami všetkými, ktorú vopred ukázal pri krste, patrí to, že sa vydáva napospas hrozbám a nebezpečenstvám ľudskej existencie. V Liste Hebrejom je to vyjadrené slovami: „Preto sa vo všetkom musel pripodobniť bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom a odčinil hriechy ľudu. A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať tým, ktorí sú skúšaní.“ (Hebr 2,17n) „Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.“ (4,15) Udalosť pokúšania takto úzko súvisí s udalosťou krstu, v ktorom Ježiš vstúpil do solidarity s hriešnikmi.

Vo svojej krátkej správe o pokúšaní (porov. Mk 1,13) predstavil evanjelista Marek paralelu s Adamom, prvým v človekom v rajskej záhrade. Bolo to vyjadrené slovami: „bol medzi divou zverou a anjeli mu posluhovali“.

Púšť, ktorá je protikladom záhrady raja, sa stáva miestom zmierenia a spásy. Divá zver, ktorá predstavuje tú najkonkrétnejšiu podobu ohrozenia človeka prostredníctvom odporu stvorenia a moci smrti, sa stáva priateľskou ako v raji. Obrazom pokojného spolunažívania s divými zvieratami, je vyjadrený ten pokoj, ktorý prorok Izaiáš ohlasoval pre mesiášske časy: „Vtedy bude vlk bývať s baránkom a leopard spočívať s kozliatkom...“ (Iz 11,6) Tam, kde je premožený hriech, kde sa znovu nastoľuje harmónia medzi človekom a Bohom, objavuje sa zmierenie stvorenstva, hriechom zranené a rozbúrené stvorenie sa opäť stáva miestom pokoja, ako to neskôr povie svätý Pavol, keď hovorí o vzdychoch stvorenia, ktoré „túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia“ (Rim 8,19). Boží synovia a dcéry, ktorí zmierení s Bohom, majú vo svojom vnútri duchovný pokoj.

Keď chceme vyjadriť jednoducho podstatu, spoznáваме, že obrátenie sa k Bohu, prináša vnútorný pokoj. Ten, kto obnoví svoj vzťah s Bohom, kto sa zmieri s Bohom, získa vo svojom vnútri pokoj.

Pôstne obdobie je čas, kedy sme pozvaní, aby sme premáhali pokušenie odmietnutia Boha, jeho odstránenia v našom živote, aby sme sa práve kajúcnosťou k nemu obrátili a otvorili sa pre pokoj zmierenia s Bohom.

Na tejto duchovnej ceste sú nám odporúčané tri duchovné činnosti: modlitba, almužna a pôst. Všetky tri nás otvárajú a zároveň udržujú vo vnútornom postoji

kajúcnosti, otvorenosti pre Boha. Ich dôsledkom je ochota k službe a láske voči ostatným. Všímnime si dnes viac dobro almužny.

Na prvú pôstnu nedeľu sa koná zbierka na potreby charitatívnych diel v našej arcidiecéze. V čase, keď sa nemôžeme stretať pri svätých omšiach v kostoloch, prosím, podporte vaším príspevkom našu bratislavskú arcidiecéznu charitu prostredníctvom online zbierky na internete na stránke precharituba.sk.

Charitatívne diela v čase pandémie sú osobitne užitočné. V nich sa prejavuje viera, ktorá koná lásku. Veľmi cenná je napríklad služba „pošli tašku“, ktorou sa pomáha seniorom a chorým s nákupmi potravín. Tieto služby sú užitočné v každej farnosti.

V spolupráci s Bratislavskou arcidiecéznou charitou pracujú farské charity aj vo viacerých farnostiach našej arcidiecézy. Pri tejto príležitosti vás prosím, uvážte, akým spôsobom by sa dala aj vo vašej farnosti zorganizovať a zriadiť farská charita, aby sa dalo systematickejšie a dlhodobejšie poslúžiť vo vašej farnosti seniorom, chorým a všetkým, ktorí sa dostali do dajakých ťažkostí. Aj na tento účel slúži naša charitatívna zbierka.

Nech teda nasledujúce pôstne obdobie prežívame v túžbe po vnútornom pokoji, ktorý pramení zo zmierenia s Bohom, vzájomne sa v tom povzbudzujeme a pomáhame si.

Všetkých vás srdečne pozdravujem a v modlitbe prosím, aby vás stále chránil a posilňoval všemohúci Boh, Otec, Syn a Duch Svätý. Amen.

✠ **Mons. Stanislav Zvolenský**
bratislavský arcibiskup metropolita